

TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SODNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

ŽENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
I KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-ĠUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
SÚDNY DVOR EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Υπηρεσία Τύπου και Πληροφόρησης

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 10/06

7 Φεβρουαρίου 2006

Γνωμοδότηση 1/03 του Δικαστηρίου

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΕΧΕΙ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΝΑΨΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΤΟΥ ΛΟΥΓΚΑΝΟ

Τόσο οι κανόνες διεθνούς δικαιοδοσίας της Σύμβασης αυτής όσο και οι κανόνες της για την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις επηρεάζουν την κοινοτική ρύθμιση που εφαρμόζεται στους τομείς αυτούς

Κατά το άρθρο 300 της Συνθήκης ΕΚ, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, η Επιτροπή ή ένα κράτος μέλος μπορούν να ζητούν από το Δικαστήριο να **γνωμοδοτήσει** αν η συμφωνία, της οποίας μελετάται η σύναψη μεταξύ της Κοινότητας και ενός ή περισσότερων τρίτων κρατών ή διεθνών οργανισμών, συμβιβάζεται με τις διατάξεις της εν λόγω Συνθήκης.

Η Σύμβαση των Βρυξελλών¹ είναι η πρώτη πράξη των κρατών μελών της Κοινότητας για τη ρύθμιση των συγκρούσεων διεθνούς δικαιοδοσίας των εθνικών δικαστηρίων και για την εκτέλεση των αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις. Στη συνέχεια τα κράτη μέλη της Κοινότητας και της Ευρωπαϊκής Ζώνης Ελεύθερων Συναλλαγών (ΕΖΕΣ), εκτός από το Πριγκιπάτο του Λιχτενστάιν, συνήψαν τη **Σύμβαση του Λουγκάνο²**, προκειμένου να δημιουργήσουν, στις μεταξύ τους σχέσεις, σύστημα ανάλογο με εκείνο που θέσπισε η Σύμβαση των Βρυξελλών.

Μετά τη θέση σε ισχύ της Συνθήκης του Άμστερνταμ, η οποία απένειμε στην Κοινότητα νέες αρμοδιότητες στον τομέα της δικαστικής συνεργασίας σε αστικές υποθέσεις, το Συμβούλιο εξέδωσε **κανονισμό³** που αντικατέστησε, μεταξύ όλων των κρατών μελών πλην της Δανίας⁴, τη Σύμβαση των Βρυξελλών.

¹ Η Σύμβαση των Βρυξελλών, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση των αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, συνήφθη στις Βρυξέλλες στις 27 Σεπτεμβρίου 1968 (ΕΕ 1982, L 388, σ. 7).

² Η Σύμβαση του Λουγκάνο, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, υπογράφηκε στο Λουγκάνο στις 16 Σεπτεμβρίου 1988 (ΕΕ L 319, σ. 9).

³ Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 2001, L 12, σ. 1).

Το Συμβούλιο εξάλλου, αναφερόμενο στο αντικείμενο και στο περιεχόμενο του κανονισμού, εξουσιοδότησε την Επιτροπή να αρχίσει διαπραγματεύσεις για τη σύναψη νέας σύμβασης μεταξύ της Κοινότητας και των χωρών της ΕΖΕΣ (της νέας Σύμβασης του Λουγκάνο) με σκοπό την αντικατάσταση της Σύμβασης του Λουγκάνο. Το Συμβούλιο αποφάσισε πάντως να υποβάλει στο Δικαστήριο αίτηση γνωμοδότησης επί του ζητήματος αν η σύναψη της νέας Σύμβασης του Λουγκάνο εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Ευρωπαϊκής Κοινότητας ή σε κοινή αρμοδιότητα Κοινότητας και κρατών μελών.

Το Δικαστήριο υπενθυμίζει καταρχάς την αρχή ότι, όταν έχουν θεσπιστεί κοινοί κανόνες, τα κράτη μέλη δεν έχουν πλέον το δικαίωμα να αναλαμβάνουν έναντι τρίτων κρατών υποχρεώσεις που θίγουν αυτούς τους κανόνες⁵. Το Δικαστήριο διευκρινίζει ότι, για να εξακριβωθεί αν η Κοινότητα έχει αρμοδιότητα για τη σύναψη ορισμένης συμφωνίας και αν η αρμοδιότητα αυτή είναι αποκλειστική, είναι αναγκαία η πραγματοποίηση ολοκληρωμένης και συγκεκριμένης ανάλυσης. Προς τούτο πρέπει να λαμβάνονται υπόψη όχι μόνο ο τομέας που καλύπτουν αφενός οι κοινοτικοί κανόνες και αφετέρου οι διατάξεις της μελετώμενης συμφωνίας, στο μέτρο που οι διατάξεις αυτές είναι γνωστές, αλλά και η φύση και το περιεχόμενο των κανόνων και διατάξεων αυτών, προκειμένου να διασφαλίζεται ότι η συμφωνία δεν μπορεί να θίξει την ενιαία και ομοιόμορφη εφαρμογή των κοινοτικών κανόνων και την εύρυθμη λειτουργία του συστήματος που καθιερώνουν οι κανόνες αυτοί.

Στη συνέχεια το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι **οι κανόνες άρσης των συγκρούσεων διεθνούς δικαιοδοσίας**, όταν περιλαμβάνονται σε διεθνείς συμφωνίες που συνάπτουν τα κράτη μέλη ή η Κοινότητα με τρίτα κράτη, καθορίζουν κατ' ανάγκη κριτήρια δικαιοδοσίας των δικαστηρίων όχι μόνο των τρίτων κρατών, αλλά και των κρατών μελών, επομένως αφορούν θέματα που ρυθμίζει ο κανονισμός 44/2001. Πράγματι, από την ανάλυση των διατάξεων της νέας Σύμβασης του Λουγκάνο σχετικά με τους κανόνες διεθνούς δικαιοδοσίας προκύπτει ότι οι διατάξεις αυτές **επηρεάζουν** την ενιαία και ομοιόμορφη εφαρμογή του κανονισμού και την εύρυθμη λειτουργία του συστήματος που καθιερώνει ο κανονισμός αυτός.

Το Δικαστήριο καταλήγει τέλος ότι, λόγω της πληρότητας και της συνοχής του συστήματος που καθιερώνει ο κανονισμός ως προς **την αναγνώριση και την εκτέλεση των αποφάσεων**, μια συμφωνία όπως η νέα Σύμβαση του Λουγκάνο, εφόσον περιλαμβάνει διατάξεις για τη διεθνή δικαιοδοσία ή την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων, **θα μπορούσε να επηρεάσει το εν λόγω σύστημα**. Η Σύμβαση αυτή καθιερώνει την αρχή ότι οι αποφάσεις που εκδίδονται σε συμβαλλόμενο κράτος αναγνωρίζονται στα υπόλοιπα συμβαλλόμενα κράτη χωρίς ιδιαίτερη διαδικασία. Η αρχή αυτή επηρεάζει τους κοινοτικούς κανόνες, διότι **διευρύνει το πεδίο εφαρμογής της αναγνώρισης των δικαστικών αποφάσεων χωρίς καμία διαδικασία** και αυξάνει έτσι τον αριθμό των περιπτώσεων στις οποίες θα αναγνωρίζονται αποφάσεις δικαστηρίων κρατών που δεν είναι μέλη της Κοινότητας, η διεθνής δικαιοδοσία των οποίων δεν προκύπτει από την εφαρμογή των διατάξεων του κανονισμού.

Από το σύνολο των στοιχείων αυτών προκύπτει ότι **η νέα Σύμβαση του Λουγκάνο θα επηρέαζε την ενιαία και ομοιόμορφη εφαρμογή των κοινοτικών κανόνων** σε σχέση τόσο με τη διεθνή δικαιοδοσία όσο και με την αναγνώριση και την εκτέλεση των αποφάσεων,

---

⁴ Σύμφωνα με το πρωτόκολλο για τη θέση της Δανίας, το οποίο είναι προσαρτημένο στη Συνθήκη ΕΚ, ο κανονισμός 44/2001 δεν έχει εφαρμογή έναντι του κράτους αυτού.

⁵ Απόφαση της 31ης Μαρτίου 1971, 22/70, Επιτροπή κατά Συμβουλίου (Συλλογή, τόμος 1969-1971, σ. 729).

καθώς την εύρυθμη λειτουργία του ολοκληρωμένου συστήματος που έχουν θεσπίσει οι κανόνες αυτοί.

Υπό τις περιστάσεις αυτές, το Δικαστήριο αποφαινεται ότι **η σύναψη της νέας Σύμβασης του Λουγκάνο εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.**

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Γλώσσες στις οποίες διατίθεται: όλες

Το πλήρες κείμενο της γνωμοδότησης βρίσκεται στην ιστοσελίδα του Δικαστηρίου <http://curia.eu.int/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=EL&Submit=rechercher&numaff=C-> Μπορείτε, κατά κανόνα, να το συμβουλευθείτε από τις 12 το μεσημέρι, ώρα κεντρικής Ευρώπης, κατά την ημερομηνία της δημοσίευσης της γνωμοδότησης.

*Για περισσότερες πληροφορίες επικοινωνήστε με την κα Estella Cigna Angelidis
Τηλ.: (00352) 4303 2582 Fax: (00352) 4303 2674*